

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1268/2024
08.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Никитовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу 1К. 217/24 од 21.05.2024. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-143/24 од 29.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Никитовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу 1К. 217/24 од 21.05.2024. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-143/24 од 29.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу 1К. 217/24 од 21.05.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од једне године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Наведеном пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка, као и о имовинскоправном захтеву, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА Виши суд у Ужицу је пресудом Кж1-143/24 од 29.07.2024. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Немања Никитовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји

захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, те је у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Никитовића је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП бранилац окривљеног наводи да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, јер се у изреци првостепене пресуде наводи да је АА оштећеној упутио увредљиве речи, коју потпуно погрешно описује као радњу кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ, сматрајући да закон није предвидео да се угрожавање спокојства може учинити увредом и једном једином радњом увреде, наводећи да ни изреком ожалбене пресуде није описана радња која се састоји у дрском и безобзирном понашању. Такође бранилац окривљеног образлажући наводе захтева, односно повреду закона на коју указује, сматра да је првостепени суд погрешно квалификовао кривично дело и да је такву погрешну квалификацију прихватио и другостепени суд, истичући да у конкретном случају требало применити одредбу члана 170. став 1. КЗ.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим.

Исту повреду закона бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је те жалбене наводе оценио неоснованим и на страни 3, став други одлуке, изнео довољне и јасне разлоге због чега налази да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које кривично дело је и оглашен кривим, а не кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ, за које се кривично дело гоњење предузима по приватној тужби. Разлоге другостепеног суда Врховни суд у свему прихвата као правилне и на њих, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Наиме, одредбом члана 194. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело насиље у породици чини онај ко применом насиља, прети да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице, док је одредбом члана 170. став 1. КЗ прописано да ово кривично дело чини онај ко увреди другог.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и чињеницу да је првостепени суд у образложењу пресуде и то на страни 5 став други, као недвосмислено утврдио да је окривљени телефоном оштећеној упутио увредљиве речи: „ку..етино распала, загорчаваш ми живот јер не желиш споразумно да се разведеш“, чиме се, на наведени

начин дрско и безобзирно понашао према оштећеној и угрожавао њено спокојство и душевно стање, јер се окривљена осећала понижено, увређено, а наведено понашање одступа од редовног нормалног понашања у комуникацији између брачних другова. Поред наведеног, на основу изведених доказа првостепени суд је утврдио да је окривљени и раније угрожавао спокојство оштећене тако што јој је претио, физички насртао на њу, које радње окривљеног су и објективно подобне да доведу до угрожавања спокојства, телесног интегритета и душевног стања оштећене, а у свим наведеним радњама окривљеног стекла су се објективна обележја кривичног дела за које је оглашен кривим.

Како је у конкретном случају окривљени осуђен за кривично дело које му је стављено на терет и то кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и како је предузео радњу која је предвиђена одредбом члана 194. став 1. КЗ, што је правилно правноснажном пресудом и утврђено, то је и по оцени Врховног суда, кривични закон правилно примењен, па се неосновано захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Никитовића одбијен је као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић